

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Lech Paprzycki

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 28 września 2012 r.,
sprawy K. H.

skazanego z art. 286 § 1 i inne kk
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego
z dnia 7 września 2011 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego
z dnia 30 maja 2011 r., ,

p o s t a n o w i ł :

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną.**
- 2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. R. Kancelaria Adwokacka 442.80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy) w tym 23% podatku VAT tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji.**
- 3. obciąża skazanego K. H. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 7 września 2011 r., utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 30 maja 2011 r., którym K. H. skazany został za przestępstwa zakwalifikowane z art. 286 § 1 kk i z art. 297 § 1 kk na karę łączną jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego, kasację na korzyść skazanego wniósł jego obrońca i, zarzucając „rażące naruszenie prawa, które miało wpływ na treść orzeczenia, a polegające na naruszeniu przepisów art. 447 § 1 w zw. z art. 6

w zw. z art. 2 § 1 pkt 1 i 2 kpk w ten sposób, że Sąd Okręgowy nie dokonał całościowej analizy tak zaskarżonego apelacją wyroku, jak i całego postępowania, czym naruszył prawo oskarżonego do obrony i nie dopełnił dyspozycji art. 2 § pkt 1 kpk”, wniósł „o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości”. Tylko na marginesie trzeba zwrócić uwagę na technicznie niestaranne sformułowanie zarzutu kasacji, wynikające z nieprzeczytania tej części pisma po ostatecznym jego sporządzeniu, a także na niekompletność wniosku kasacji, wobec braku żądania przekazania sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego K. H. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 kpk, i jako taka została oddalona, a skazany na podstawie art. 626 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 518 kpk obciążony kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego. Sporządzenie i wniesienie kasacji przez obrońcę z urzędu uzasadniało zasądzenie z tego tytułu należnego wynagrodzenia.

Oczywista bezzasadność zarzutu naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisu art. 447 § 1 kpk wynika wprost ze starannej lektury uzasadnienia zaskarżonego kasacją orzeczenia. Sąd ten trafnie ocenił, że w tej sprawie ma do czynienia z apelacją „co do winy”, a więc zwróconą przeciwko całości wyroku. Właśnie dlatego, co wynika z treści tego uzasadnienia, Sąd Okręgowy nie ograniczył się do oceny sformułowanych w apelacji zarzutów, lecz dokonał kontroli całości orzeczenia Sądu Rejonowego zarówno co do prawidłowości dokonanych ustaleń, oceny prawnej zachowania ówczesnego oskarżonego, jak i wymierzonej kary. Sąd odwoławczy wnikliwie rozważył, z powołaniem się na określonej dowody i oceniając ich wiarygodność, kwestię sprawstwa i współsprawstwa K. H. w zakresie zarzuconych mu czynów. Wobec takich ustaleń ocena prawna wyrażająca się w kwalifikacji prawnej nie mogła budzić żadnych wątpliwości i nie wymagała pogłębionych rozważań. Również co do kary Sąd Okręgowym wskazał na te okoliczności, które wymagały orzeczenia w stosunku do oskarżonego wymierzenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności, mając na uwadze dyrektywy określone w art. 58 kk i w art. 53 kk. Przy tym, uzasadnienie Sądu odwoławczego spełnia wymogi określone nie tylko w art. 447 § 1 kpk, ale także te wskazane w art. 433 § 2 kpk i art. 457 § 3 kpk, w sytuacji, gdy rozważania dotyczące tych kwestii w uzasadnieniu wyroku Sądu pierwszej instancji były wnikliwe i szczegółowe, a do rozważań tych Sąd

odwoławczy miał prawo się odwołać, gdy to stanowisko, zresztą zasadnie, podzielał.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.